

„Er det ene af Præsteembederne ved en Kjøbstadkirke forenet med et Landsbyfognekald, fæer Besættelsen af dette Embede stedse ved de paagjældende Menigheders Medvirkning.“

vedtoges eenstemmig med 48 Stemmer.

Sagen i sin Heelhed fattedes derpaa under Forhandling.

M. Andersen: Dengang Forslaget til Valgmenighedsloven forelaa til Behandling her i Thinget, blev der fremsat den Paastand af det nu afdøde 4de Medlem for 1ste Kred (Behmann), at Sagen efter hans Formening ikke hørte under Rigsdagens Omraade. Han bad dengang det høie Thing om at betænke, at Rigsdagsmedlemmerne ikke vare bundne til nogen Confession, og han gjorde opmærksom paa, at der efter hans Formening var ikke alene Tøder, men ogsaa Grækere i Rigsdagen, ja, at der efter hans Formening endogaa var flere Grækere, end der var optegnet i Kirkebogen. Paa Grund heraf meente han, at det ikke var overeensstemmende med Følgekirkenes Lære, at Rigsdagen blev ved at give Love for de kirkelige Anliggender. Han paaastod — og han støttedes i denne sin Betragtning af den nuværende Justitsminister — at det gik ikke an, at Rigsdagen blev ved at give den ene lille Lov efter den anden for Kirkens Anliggender, thi saa fik man aldrig § 75 i Grundloven fyldestgjort, hvorefter Følgekirken skal have sin egen Forsatning. Angaaende den Kirkeforsatning, som i Grundlovens § 75 er tilfagt Følgekirken, veed jeg nok, at der existerer forskjellige Meninger. Der er Nogle, der mene, at Meningen med Grundlovens Bestemmelse blot er at forhindre, at Følgekirkenes Forhold ordnes ved kongelig Anordning, og der er Andre, som mene, at Følgekirkenes Forsatning efter Grundloven kan gives stykkevis, saaledes at man engang faaer en Lov om Valgmenigheder og en anden Gang en Lov om, hvorledes Præsterne skulle vælges osv. Alter Andre mene derimod, at det ved den i Grundlovens § 75 omtalte Forsatning skal afgjøres, hvad der hører til Kirkens ydre, og hvad til Kirkens indre Anliggender, og at hvad der hører til Følgekirkenes indre Anlig-

gender, derefter skal overlades til Styrelse af Følgekirkenes Medlemmer i Ferening med Sjaelesørgeren eller Statens Overhoved, medens Rigsdagen blot skal holde sig de ydre Anliggender. Jeg veed dog ikke, hvorledes den høitagtede nuværende Kirkeminister opfatter denne Grundlovens § 75, om han opfatter den paa den sidste af mig antydede Maade, eller om han opfatter den saaledes, at Forsatningen kan gives stykkevis. Men hvad enten den ene Opfattelsesmaade skal gjøres gjældende eller den anden, saa antager jeg, at det nuværende Forslag til Lov ikke er fyldestgjørende. Vi have jo hørt den Paastand fremsætte her ogsaa idag, foruden at den, som nys omtalt, tidligere er bleven fremsat af den afdøde 4de Landssthingsmand for 1ste Kred, at Mændene i Reglen ere indifferente i kirkelig Henseende. Men hvis saa er, at de ere dette, da indeholder det jo en stærk Grund til, at Rigsdagen ikke bør befatte sig med Kirkens indre Anliggender, men snarest bør søge den Paragraph i Grundloven fyldestgjort, hvorefter Følgekirken skal have sin egen Forsatning. Jeg turde maaffee udbede mig Oplysning om, hvorledes den høitagtede Cultusminister opfatter Betydningen af Grundlovens § 75.

Formanden: Det vilde jo vistnok ikke være det rette Dieblit til at komme for dybt ind paa en Forhandling om Forstaelsen af Grundlovens § 75, men det er dog naturligt, at den ærede Minister vel kan finde Anledning til indenfor en rimelig Grændse at give et Svar paa det saaledes til ham rettede Spørgsmaal.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Naar jeg tager Ordet, da er det ikke min Hensigt at komme nærmere ind paa det nu fremsatte, i saa mange Aar og saa vidtløftig omhandlede Spørgsmaal. Saa meget mindre forekommer der mig at være Anledning dertil, som jo ogsaa dette Spørgsmaal er kommet til en meget gennemgaaende og udførlig Forhandling i den Kirkecommission, der har været nedsat, og hvis Arbejde i fuldeste Maade er kommet til Kundskab for Almenheden og særlig for Medlemmerne af